

не споменуватъ за началото на този народъ или отъ кога живѣе по тѣзи земи, дѣто гы памѣрватъ тѣ. А туй є едно отъ най-здравытѣ доказателства, че Славенитѣ, ако и известни подъ разны имена, повечето отъ които могѫтъ са доказа основателно, като тезоименни съ названието Славени, сѫ паселявали отдавна вече тѣзи земи. Йорнандъ говори за удивителната многочисленность на Славенитѣ, които живѣяли задъ Карпатскитѣ горы, а Прокопъ казва сѫщото заради земитѣ задъ Черно море. А туй сѣ ще рече, че Славенитѣ отколѣ^{сѧ} населявали сичкото пространство между Карпатекитѣ горы и Ураль.

Знай са ёще, че характерътъ на древнитѣ Славени є былъ тихъ и земедѣлческий, а туй доказва, че не є было възможно, въ такъвзи единъ кратъкъ періодъ, около 200 години (споредъ какъто увѣряватъ тѣзи, които гы искарватъ за новъ народъ), да бы могли да са распрѣснѣтъ тоикозъ на широко, и слѣдъ това да захващѣтъ такъвзи тихъ и миренъ животъ. — Друго едно доказателство служи и туй, дѣто въ готския езыкъ има нѣкои славенски думы. Въ първата готска Библія, преведена отъ готския епископъ Ульфилъ и печатана въ Упсаль около 300 год. слѣдъ Христа, нѣкакъ памѣрвани славенски думы. Следователно голѣмата прилика на Готския езыкъ съ Славенския доказва, че преди този періодъ (т. е. преди V-й вѣкъ), готтытѣ и славенитѣ трѣба да сѧ били съсѣди.

Бѣлъжска. — Предположенietо за съсѣството на славенитѣ съ готтытѣ има си мѣстото, но колкото за приликата на тѣхнитѣ езыци, нѣкакъ не смы съгласни съ учения на пашъ разсказателъ, който и злѣ са излагалъ съ името на готския епископъ косто дава на града, дѣто била печатана реченицата